

[Gade]

have uddybet den sætning, der lyder: »Det vil være rigtigt at betegne EF's 5. miljøhandlingsprogram som en bulldozer, der skal tromle den sidste rest af en åben og fri økonomi ned.«

Jeg vil også gerne have uddybet, hvad der ligger i, at Fremskridtspartiet altid har erklæret sig enig i, at man skal fratages devalueringens instrumentet.

(Kort bemærkning).

Kent Kirk (KF):

Vedrørende det sidste er jeg også meget interesseret i at høre fru Annette Justs svar. På den ene side ønsker man altså ikke, at vi skal kunne devaluere, og på den anden side er man også imod, at regeringen kan føre pengepolitik. Jeg ved ikke rigtig, hvordan man vil få de ting til at hænge sammen.

Men det var nu ikke det, der gjorde, at jeg gerne ville have ordet. Det var fru Annette Justs fantastiske konstatering af, at de østeuropæiske lande og EFTA-landene ikke kan se nogen fordele ved den nye Maastricht-traktat, altså elementerne i den nye Maastricht-traktat. Det tror jeg ikke at fru Annette Just har ret i.

Jeg tror, at de lande sagtens kan se fordele i, at man nu også på arbejdsmarkedsområdet sikrer, at der ikke kan ske konkurrenceforvriddning i form af dårlige arbejdsmiljøregler. Jeg tror også, at de lande kan se fordelene i, at man i forhold til Europa-Parlamentet får styrket kontrollen med EF-Kommissionen. Jeg tror også, man kan se store fordele i, at man nu udvikler nærhedsprincippet i EF i henhold til Maastricht-traktaten. Jeg tror så sandelig også, man kan se fordele i, at man på kulturområdet og på sundhedsområdet nu slår fast, at her kan ikke ske harmoniseringer; her er der alene tale om, at man kan samarbejde, men det kan ikke ske ved EF-direktiver fra Bruxelles.

Så jeg er helt overbevist om, at en række af de østeuropæiske lande og en række af EFTA-landene, der søger om medlemskab af EF, kan se, at det EF, vi nu taler om, er et bedre EF at arbejde med end det, vi havde før.

Og må jeg så igen sige til fru Annette Just: Det hjælper jo ikke noget at fremstille det sådan, at vi andre er store tilhængere af en føderal udvikling i Europa, og at vi bare prøver på at skjule det. Vi konservative er tilhængere af, at EF skal udvikle sig som et forpligtende samarbejde imellem selvstændige stater, og vi er

parat til på forskellige områder at sige, at dette område er godt at samarbejde om, og vi er også parat til at pålægge os selv nogle forpligtelser i samarbejdet.

Jeg synes da også, at hr. Peter Duetoft har bekræftet, at det netop ikke er en union, idet hr. Peter Duetoft beklagede, at det fører det ikke med sig. Så jeg forstår ikke, at man kan fremstille det, som om vi andre er forklædte unionstilhængere, efter det, vi her har sagt om, hvordan det forholder sig.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Nu ender det med at blive morsomt, for nu ender det med, at hr. Kent Kirk og jeg bliver enige: Fremskridtspartiet går ind for et forpligtende samarbejde mellem selvstændige nationer, og derfor siger vi nej til Maastricht-traktaten, der vil fratage os vores suverænitet, og jeg må forstå hr. Kent Kirks sidste indlæg sådan, at det gør han altså også. Eller er der nogen, der er kommet til at udtrykke sig lidt forkert?

Angående nærhedsprincippet, som hr. Kent Kirk er så glad for at vi nu har fået ind, er jeg ret overbevist om, at hr. Kent Kirk også ved, at nærhedsprincippet og åbenheden er noget, der allerede er blevet startet. Det er rent faktisk startet under Romtraktaten og kan derfor ikke fjernes igen, og jeg har stået på denne talerstol under førstebehandlingen og lykkeligt takket for, at vi fik startet på nærhedsprincipdiskussionen og fik det puttet ind under Romtraktaten, hvor det nemlig sagtens kunne være, så vi fik startet åbenheden og kunne se direkte fra de åbne møder. Så åbenhed og nærhed er en del af Romtraktaten eller af det virkelige EF-samarbejde, som vi har i dag, og har derfor intet med Maastricht-traktaten at gøre, lige så lidt som det forpligtende samarbejde mellem selvstændige nationer, som vi har i dag i det virkelige EF, har med den at gøre.

Så skylder jeg at forklare hr. Gade Fremskridtspartiets miljøpolitik på EF-plan, og lad mig nu sige det helt klart og tydeligt, for jeg ved godt, at hr. Gade vil tage en enkelt linie ud af de, jeg kan ikke huske, om det er 4 eller 5 sider om miljøpolitik, vi har skrevet i betænkningen: Fremskridtspartiet forlanger, at der stilles ens krav til alle EF-lande, når vi taler om bedst muligt at bevare miljøet eller forhindre en forurening bedst. Mindstekrav har vi sagt ja